

Ίδανικοί αυτόχειρες

του Νικ. Α. Γ. Λιναρδάτου

«**Ε**λληνίδες, Έλληνες»· έτσι άρχισαν την περασμένη Τετάρτη τό απόγευμα τό μηνύματά τους ό πρωθυπουργός και ό άρχηγός τής αξιωματικής αντιπολιτεύσεως. Κατάλοιπο παλιότερων εποχών ή τέτοια επίκληση τών πολιτών»· εποχών δραματικής έθνικής και πολιτικής εντάσεως. Σήμερα μοιάζει παραφωνία.

Πρός εκλογές λοιπόν. Βιαστικές κρίσεις επί τών δύο μηνυμάτων. Του πρωθυπουργού πρώτα. Πάντα οι όμιλίες του χαρακτηρίζονται από σαφήνεια, όρθολογική επιχειρηματολογία, σωστή διάρθρωση και δομή, έκφραστική άποτελεσματικότητα. Από τις καλύτερες ή τής περασμένης Τετάρτης, μέ τήν όποία ανακοίνωσε τήν απόφασή του για προκήρυξη εκλογών. Όστόσο σε μεγάλο βαθμό άκαιρη. Άφαιρουμένων όρισμένων αναφορών στό τώρα, στην παρούσα συγκυρία, θά ήταν τέλεια ως είσαγωγή στις εκλογές του 2004. Καλή για τις εκλογές του 2007. Για σήμερα, πάσχει. Τής λείπει τό συστατικό τής πειστικότητας.

Και του Γιώργου Α. Παπανδρέου πάσχει· από κενότητα. Τίποτα τό συγκεκριμένο. «Η δική μας πρόταση για τό μέλλον τής Ελλάδας χτίζει ένα μεγάλο όραμα πού μπορούμε να τό κάνουμε πράξη όλοι μαζί». Καταλήγει: «Και μαζί θά νικήσουμε». (Τό μαζί από δεκαετίες λέξη-σύνθημα «catchword» τής Alpha Bank). Μπορούσε να έχει έκφωνηθεί από όποιονδήποτε, όπουδήποτε, όποτεδήποτε. Νεφελώματα.

Άπό τό ίδιο βράδυ άρχισε ή παρέλαση στις όθόνες τών καναλιών. Υπουργοί τής Νέας Δημοκρατίας, ως έχτες πολέμιοι, τώρα ύποστηρικτές τών πρόωρων εκλογών. Άπέναντι τά γνωστά πρόσωπα του ΠΑΣΟΚ. Όλοι σκουριασμένοι. Πόσο μεγάλη ύπηρεσία θά προσέφεραν στά κόμματά τους και στην πολιτική ζωή του τόπου, αν αυτοί και άλλοι βουλευτές εδήλωναν, χωρίς τζιριτζατζουλες: Δέν θά είμαι ύποψήφιος στις προσεχείς εκλογές.

Γιατί εκλογές τώρα; Τό αναπάντητο έρώτημα. Ό κ. Καραμανλής πού βασίζει τις όποιες έλπίδες του; Τό έργο τής κυβερνήσεώς του άμφισβητούμενο. Στο μέσο τής θητείας τής μία Κυβέρνηση βρίσκεται στις χειρότερες στιγμές της. Πώς θά ανακάμψει όταν ύστερεί συντριπτικά στόν τομέα τής επικοινωνίας; Τής δυνατότητας να προβάλλει τά επιχειρήματά της; Τούς σχεδιασμούς και τις έλπίδες της;

Θά επικαλεσθώ διαπιστώσεις δύο προσώπων υπεράνω ύποψιας. «Η Έφημερίδα του Κέντρου Σοσιαλιστικών Μελετών» διακρίνεται για τόν σεβασμό της προς τήν αλήθεια. Οι εκδότες της σέβονται τόν αναγνώστη και πρωτίστως τόν έαυτό τους. Στο φύλλο του Άπριλίου ό Λέανδρος Σλάβης (σχολιάζει τακτικά τά πολιτικά μας πράγματα) παρατηρεί: «Σημαντική συμβολή στην επίτευξη του στόχου [να μή μπορέσει ή Ν.Δ. να κυβερνήσει παρά ως παρένθεση] έχει πάντως ή συντριπτική ύπεροπλία του ΠΑΣΟΚ στα μέσα ενημέρωσης και στις ομάδες πίεσης. Γιατί χωρίς τή συνδρομή τους, οι μεθοδεύσεις του ένδέχεται να μην είχαν τά επιθυμητά αποτελέσματα. Έτσι, χάρις στα μέσα ενημέρωσης, για παράδειγμα, ή Ν.Δ. φορτώθηκε ακόμα και τό σκάνδαλο τής Siemens, ένα σκάνδαλο τό όποιο στοιχειώδης λογική λέει ότι είναι κατά 80% τουλάχιστον σκάνδαλο ΠΑΣΟΚ».

Άπό τήν άντικρινή τώρα σκοπιά. Διαπιστώνει ό πολιτικός σχολιαστής Γιώργος Λακόπουλος: «Τό περασμένο Σάββατο ό πρωθυπουργός ήταν ό μόνος Εύρωπαίος ήγέτης πού συναντήθηκε, για τρία τέταρτα, μέ τόν Μπαράκ Όμπάμα. Δηλαδή δημιουργήθηκε ένα γεγονός μέ ισχυρό πολιτικό φορτίο, άρα και μέ έκτεταμένο θεληνεκές επικοινωνίας του. Παρ' όλα αυτά, ή κυβέρνηση δέν κατάφερε να τό κρατήσει στό προσκήνιο ούτε για έξι ώρες [...]. Η συνάντηση μέ τόν Όμπάμα ... Για τό έγχώριο πολιτικό παιχνίδι είναι σάν να μην ύπήρξε. Περισσότερο άκούστηκε ή αντιπολίτευση πού προσπάθησε να τήν ύποβαθμίσει...». («Ελεύθερος Τύπος», Σάββατο 11 Άπριλίου 2009).

Η κυβέρνηση Καραμανλή έχασε τή μάχη τής επικοινωνίας (τή μισή πολιτική μάχη) μέ τήν άτακτη, πανικόβλητη, έπαίσχυντη ύποχώρησή της στό θέμα του βασικού μετόχου τών εταιρειών τηλεοπτικών μεταδόσεων. Όπως λειτουργούν σήμερα τά ΜΜΕ (έπικοινωνίας) στην χώρα μας, τά άσπρα τής Ν.Δ. χρωματίζονται μαύρα πίσσα. Τά μαύρα του ΠΑΣΟΚ βάφονται άσπρα· κάτασπρα. Πού πάει λοιπόν ή Ν.Δ. μέσα σε ένα τέτοιο άγριο περιβάλλον; Λόγος περί αυτοκτονίας.

Τό ΠΑΣΟΚ. Άλλου είδους τά προβλήματά του. Πρώτα τό βεβαρημένο παρελθόν του. Τά δομικά προβλήματα τής ελληνικής κοινωνίας άνάγουν τήν αίτία, τήν αρχή και τή γιγάντωσή τους στην πασοκική δεκαετία του 1980. Ό άμοραλισμός, τά βροντώδη σκάνδαλα, ή καταβαράθρωση τής οικονομίας, τό τεράστιο δημόσιο χρέος, ή διάλυση του κράτους. Κατά μεγάλο μέρος οι ίδιοι άνθρωποι. Μιλεί για πράσινη οικονομία και πράσινα άλογα. Πέντε-δέκα άπαντήσεις σε συγκεκριμένες έρωτήσεις - άπαντήσεις καθαρές, μονοσήμαντες. Μπορεί να τις δώσει;

Υπόσχεσθε, μεταξύ πολλών άλλων, 5% του ΑΕΠ για τήν παιδεία και 2% για τήν έρευνα· δέκα δισεκατομμύρια ευρώ πάνω από τις αντίστοιχες προβλέψεις του σημερινού προϋπολογισμού. Που θά τά βρείτε αυτά τά λεφτά; Μή μάς πείτε οικονομίες και άλλα παρόμοια παραμύθια. Οικονομίες στό κράτος σημαίνει σύγκρουση μέ τό προσωπικό του κράτους. Μά αυτό συνιστά τή βάση τής πολιτικής σας ισχύος. Νέοι φόροι; Ποιοί και πόσοι; Τί θά κάμετε μέ τό πανεπιστημιακό άουλο; Είναι ό πυρήνας τής τρομοκρατίας στόν τόπο μας. Τί θά κάμετε μέ τά κολέγια/έργαστήρια σπουδών; Πώς θά συμβιάσετε τά άσυμβιάστα; Θά ξαναεθνικοποιήσετε τήν Όλυμπιακή; (Μόνο ένα εκατομμύριο ευρώ τήν ήμέρα άφαίρεση από τήν τσέπη μας). Ό αγοραστής έχει συμφωνήσει να σας τήν επιστρέψει μόλις του τήν ζητήσετε. Άπάντηση στις κραυγές σας, όταν έπουλήθηκε. Θά ξανακοινωνικοποιήσετε τόν ΟΤΕ; Τό έχετε διακηρύξει· για να μή χαθεί αυτό τό θερμοκήπιο τής διαφθοράς· και αίτια τεχνολογικής καθυστερήσεως τής χώρας. Θά ξανακρατικοποιήσετε τήν Έθνική Τράπεζα; Για να ικανοποιηθεί τό μένος τής κυρίας Βάσως Παπανδρέου. Τά λιμάνια;

«Όλα τελείωσαν», ψιθυρίζουν, «τώρα», / (πως θ' αναβάλουν βέβαιοι κατά βάθος). Άπό τό ποίημα «Ίδανικοί αυτόχειρες» του Κώστα Καρυωτάκη.